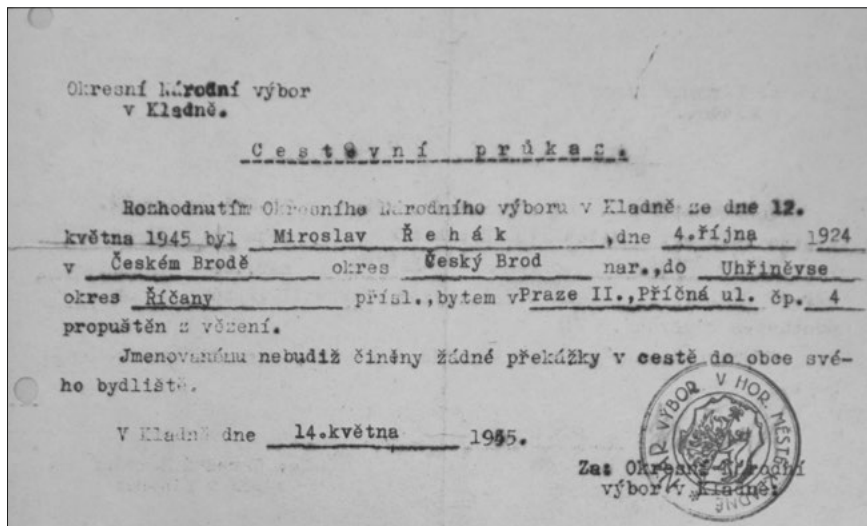

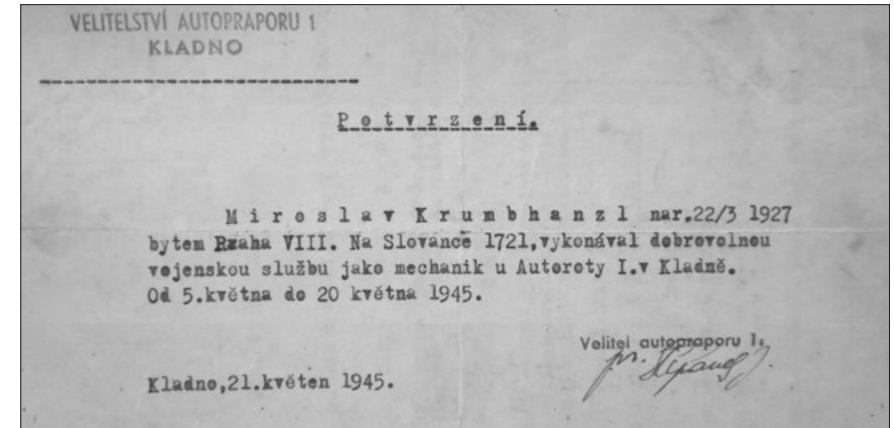
III. část Post Bellum – poválečná spravedlnost

Internace v Kladně (květen 1945)

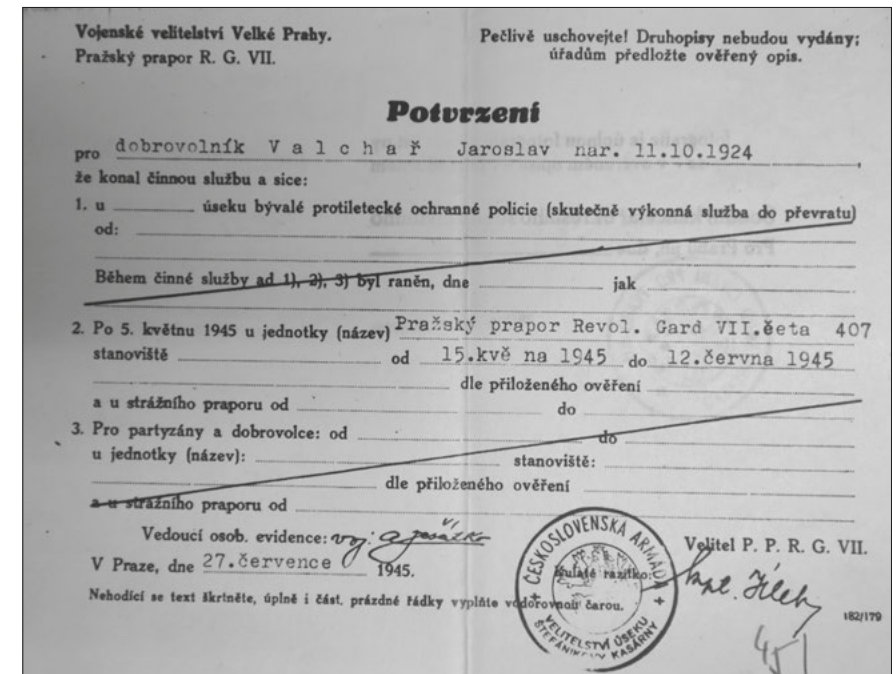
V kladenské věznici panoval v revolučních dnech velký chaos a také tady došlo na fyzické inzultace zadržených příslušníků DSR. Některé jejich osobní věci si navíc přisvojili samozvaní dozorcí. Ještě v průběhu povstání, ale pravděpodobně až těsně po skončení války však došlo k propuštění několika jednotlivců – dne 10. května 1945 měl být propuštěn např. Roman Burian. Jednalo se zřejmě o ty, kteří byli mladší osmnácti let. Dosud neznámou tragickou „tečkou“ za existencí DSR se stala

Cestovní průkaz, vystavovaný bývalým příslušníkům DSR Okresním národním výborem v Kladně po jejich propuštění z vazby na základě usnesení z 12. května 1945.

Miroslavu Krumphanzlovi bylo, zřejmě jako jedinému příslušníkovi DSR, umožněno ještě před koncem války vstoupit v Kladně do povstaleckých jednotek.

Další bývalí příslušníci DSR vstupovali do revolučních formací hned po svém propuštění z kladenské internace.

sebevražda jejího 41letého příslušníka, pražského autodoporce a bývalého člena Vlajky, Josefa Bošiny, k níž došlo 7. května 1945 v Kladně. Bošina nejprve provozoval nákladní dopravu, v roce 1929 mu byla udělena koncese na provozování taxislužby.